Biblioteka Historyczna

Łukasz Front

Żywot kapłana poczciwego

Ksiądz Stanisław Piątek (1906–1988)

WYDAWNICTWO
MAREK DEREWIECKI
KĘTY 2020



Łukasz Front, *Żywot kapłana poczciwego. Ksiądz Stanisław Piątek (1906–1988)*

© Copyright by Łukasz Front, 2020
© Copyright by Wydawnictwo Marek Derewiecki, Kęty 2020

Wydanie pierwsze

Recenzenci: *dr hab. Grzegorz Chajko,*
dr Andrzej Małysa
Redakcja i korekta: *Zespół*
Projekt okładki i łamanie: *PA*
Druk i oprawa: Drukarnia Wielkopolska sp. z o.o.
ul. Dziewińska 41
60-178 Poznań

Autor i Wydawca dołożyli wszelkich starań, aby ustalić autorstwo zamieszczonych w książce ilustracji i fotografii, a tym samym dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich. Nie zawsze było to jednak możliwe. W razie wątpliwości prosimy o kontakt z Wydawcą.

Na okładce wykorzystano fotografię pochodzącą
z Archiwum Klasztoru Sióstr Klarysek od Wieczystej Adoracji w Kętach

ISBN 978-83-66315-24-2
WYDAWNICTWO MAREK DEREWIECKI
ul. Szkotnia 29a, 32-650 Kęty
tel./fax 33/8454149, 603931607
e-mail: wydawnictwo@derewiecki.pl
Księgarnia: www.derewiecki.pl
Dystrybucja: tel. 502637305

Wstęp

Żywot księdza kanonika Stanisława Piątka splótł się ściśle z Kętami – miasteczkiem, które chlubi się swą wielowiekową historią i tradycją, które w sposób szczególny naznaczone zostało sakralnością[1]. W mieście rodzinnym św. Jana Kantego przyszło mu spędzić ponad pół wieku. Z tego faktu czerpał duchową inspirację, samemu też wpisując się w aurę, którą tworzyło (i nadal tworzy) miasto Kęty i jego „genius loci", jednocześnie wzbogacając ją własnym dorobkiem życiowym i duszpasterskim.

Historię kęckiej społeczności w XX w. trudno zatem opisywać bez przywołania postaci ks. Piątka – duchownego, który przez kilkadziesiąt lat współkształtował formację religijną mieszkańców miasta. Powyższe założenie legło u podstaw niniejszej książki – ono właśnie skłoniło autora do próby opisania życia i działalności duszpasterskiej wspomnianego kapłana, a także zarysowania jego sylwetki duchowej. Temat przedłożonego opracowania sprowadza się w istocie do jednego prostego pytania: jaką rolę w życiu kęczan odgrywał na przestrzeni lat ks. Piątek? Ogólna odpowiedź została już sformułowana, potrzeba więc bardziej szczegółowego uzasadnienia.

Oczywiście trzeba zdawać sobie sprawę, że wymieniony wyżej duszpasterz – w ciągu swego długiego życia – nie był związany wyłącznie z Kętami, lecz także z innymi miejscowościami: z rodzinnym Żywcem, z Krakowem, ze Spytkowicami koło Zatora. Toteż w niniejszym zarysie biograficznym i one zostaną uwzględnione w należytym porządku.

---

[1] Por. A. Barciak, *Kęckie sacra*, [w:] *Kęckie sacrum*, praca zbiorowa pod red. S. Cadra, Kęty 2008, s. 7–11; W. Gasidło, *Ku czci świętego Jana z Kęt w sześćsetlecie jego urodzin 1390–1990*, Kraków 1991, s. 17–37.

Przedmiot, który podejmiemy, posiada już swoją skromną literaturę. Na czoło wysuwa się kilkustronicowy szkic Mateusza Gasińskiego pt. *Stanisław Piątek – kapłan świątobliwy*, opublikowany na łamach „Almanachu Kęckiego" w 2005 r. Autor przedstawia w nim syntetycznie drogę życiową, posługę duszpasterską oraz sylwetkę duchownego, bazując przede wszystkim na wspomnieniach, które kapłan pozostawił potomności[2]. Drugi interesujący tekst – nieco wcześniejszy – wyszedł spod pióra Franciszka Chmiela: to dwustronicowy życiorys ks. Piątka umieszczony w monografii zatytułowanej *Klasztor Sióstr Klarysek od Wieczystej Adoracji. Kęty 1893–1993*[3]. Z kolei w monografii parafii Spytkowice napisanej przez ks. Kazimierza Bukowskiego znajdziemy zwięzły, półtorastronicowy opis trzyletniej działalności duszpasterskiej ks. Piątka w Spytkowicach koło Zatora w okresie okupacji niemieckiej[4]. Ponadto inny biogram kapłana wyszedł spod ręki Władysława Droździka i został zamieszczony w książce pt. *Cmentarze i groby w Kętach*[5]. Krótką notę biograficzną kęckiego duszpasterza (wraz z fotografią) odnajdziemy w tomie zatytułowanym *Księża katecheci diecezji krakowskiej 1880–1939. Słownik biograficzny*, autorstwa ks. Macieja Gawlika i ks. Jana Szczepaniaka[6]. Poza tym, w innych jeszcze publikacjach też możemy natrafić na krótkie, pojedyncze wzmianki o naszym kapłanie (w tekstach podejmujących bardziej ogólne zagadnienia) – chodzi tu przede wszystkim o wspomnienia osób niegdyś mających z nim styczność, na przykład Tadeusza Bielewicza czy W. Droździka[7]. Również w kilku opracowaniach dotyczących historii Kęt pojawia się nazwisko ks. Piątka[8].

---

[2] Zob. M. Gasiński, *Stanisław Piątek – kapłan świątobliwy*, „Almanach Kęcki", R. IX (2005), s. 132–139.

[3] Zob. F. Chmiel, *Klasztor Sióstr Klarysek od Wieczystej Adoracji. Kęty 1893–1993*, Kęty 1993, s. 31–32.

[4] Zob. K. Bukowski, *Matka Boska Spytkowicka Uzdrowienie Chorych (1752–2002). 250 lat kultu*, Kraków 1996, s. 32–33.

[5] Zob. W. Droździk, *Cmentarze i groby w Kętach*, Kęty 1996, s. 179–180.

[6] Zob. M. Gawlik, J. Szczepaniak, *Księża katecheci diecezji krakowskiej 1880–1939. Słownik biograficzny*, Kraków 2000, s. 246.

[7] Zob. T. Bielewicz, *Refleksje absolwenta pierwszego rocznika powojennej matury*, „Almanach Kęcki", R. III (1999), s. 47–48; W. Droździk, *Moi profesorowie*, „Almanach Kęcki", R. VII (2003), s. 98.

[8] Zob. M.M. Stachura, *Klasztor Klarysek od Wieczystej Adoracji – historia i znaczenie dla społeczności kęckiej*, [w:] *Kęckie sacrum…*, s. 54–55, 58; A. Chowaniak,

Oczywiście wymienione wyżej pozycje bibliograficzne nie wyczerpują materii tematycznej związanej z ks. Stanisławem Piątkiem – są to jedynie, można by rzec, konieczne preliminaria w badaniach nad tą postacią. Toteż w mniemaniu piszącego te słowa należało znacząco poszerzyć formułę opisu, by miała ona w pełni charakter analityczno-syntetyczny. W tym celu podjęto niezbędną kwerendę. Nieodparty wniosek, jaki w wyniku jej przeprowadzenia można tu sformułować, brzmi: najważniejszą podstawą źródłową niniejszej książki okażą się wspomnienia samego głównego bohatera naszej opowieści, czyli ks. Piątka, drukowane metodą powielaczową (w formie osobnych „skryptów") w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX w.[9], częściowo bazujące – jak się domyślamy – na wcześniejszych zapiskach rękopiśmiennych (*sensu stricto* dziennikowych)[10]; ponadto – różne inne prace jego autorstwa, które rzucają nowe światło już to na zakres działalności, już to na szerokie spektrum zainteresowań opisywanej przez nas postaci.

Dwa zwłaszcza zbiory tekstów zasługują na baczniejszą uwagę i krótką charakterystykę. Pierwszy z nich nosi tytuł: *Oaza franciszkańska. 25 lat pracy duszpasterskiej w Winnicy Pańskiej 1931 do 1956* (wyd. 1975)[11]. Składają się nań takie rozdziały, jak: *Wspomnienia młodości*, *Lata szkolne 1912–1918*, *Lata gimnazjalne 1918–1926*, *Zapisanie się do Seminarium*

Co wiemy o Ludowice zwanej błogosławioną (1563–1623)?, [w:] *Kęckie sacrum…*, s. 23, 28–29; A. Chowaniak, *Szkolna edukacja zawodowa w Kętach w latach 1904–1951*, „Almanach Kęcki", R. XXI (2017), s. 169–170; A. Chowaniak, *Z dziejów oświaty w Kętach i okolicy w latach 1939–1945 r. Suplement do tajnego nauczania w Kętach w okresie okupacji*, „Almanach Kęcki", R. XV (2011), s. 57. Ks. Piątek jest również wzmiankowany parokrotnie w monografii historycznej Kęt wydanej w 2019 r. – zob. np.: P. Hudzik, *Czasy II Rzeczypospolitej*, [w:] *Kęty. Blaski i cienie miasta w minionych wiekach. Monografia historyczna*, red. nauk. K. Meus, M. Tylza-Janosz, D. Żurek, Kęty 2019, t. 2, s. 295, 314, 316.

[9] Podążam tu śladem M. Gasińskiego, jednocześnie znacząco poszerzając pole jego obserwacji, włączając w dyskurs materiały wcześniej nie eksplorowane.

[10] Takie domniemanie nasuwa się samoczynnie (biorąc pod uwagę strukturę tekstów wspomnieniowych Piątka), jakkolwiek w trakcie wielostronnej i wnikliwej kwerendy nie natrafiono niestety na owe zapiski rękopiśmienne, co mogłoby dowodzić, że się one nie zachowały.

[11] Dalej – w niniejszej książce – jako OF (z podaniem strony bądź daty, lub obydwu jednocześnie). Rzeczony zbiór znajduje się w skrypcie pt. *«Oaza franciszkańska. 25 lat pracy duszpasterskiej w Winnicy Pańskiej 1931 do 1956» oraz «Krótka historia zakonu serafickiego»*, Kęty 1975.

Duchownego w Krakowie, *Dziennik życia duchownego studenta I roku teologii na UJ w Krakowie*[12], [*Kronika pracy duszpasterskiej 1935–1937*][13], *Wspomnienia z pracy duszpastersko-katechetycznej w Kętach od 1 I 1952 do 14 VII 1957*[14]; łącznie – 175 stron maszynopisu[15].

Drugi ważny skrypt to *Kronika pracy duszpasterskiej. Rok 1963 do 1985*[16]. Pierwszy wpis znajdujemy pod datą 2 IX 1963, ostatni – 31 XII 1984 [*sic!*]; oprócz tego występują tam jeszcze dodatki w postaci kilku przepisanych na maszynie listów wraz z komentarzami autora; łącznie – 237 kart (w tym załączniki: 9 kart) zapełnionych jednostronnie. Ciąg dalszy owej *Kroniki* – tj. [*Kronikę pracy duszpasterskiej 1985–1986*][17] – znajdziemy z kolei w skrypcie pt. *Historia Kęt i Oświęcimia; Objawienia i katecheza Kościoła* (wyd. 1986); daty graniczne: 24 III 1985 i 31 V 1986; łącznie – 12 kart (drukowanych jednostronnie)[18].

Na uwagę zasługuje wreszcie publikacja – pierwotnie skrypt, w kilku wersjach z lat 1973–1977 – pt. *Kęty. Miasto świętego Jana Kantego* (wyd. 2016)[19], która, oprócz właściwej tkanki historyczno-hagiograficznej, zawiera także obszerne partie wspomnieniowe (pamiętnikarskie): *[Szkol-*

---

[12] Co ciekawe, pod względem literackim jest to typowy dziennik intymny. Por. M. Głowiński [i in.], *Słownik terminów literackich*, pod red. J. Sławińskiego, Wrocław 2002, s. 118 (hasło: *Dziennik intymny*).

[13] W oryginale fragment bez nagłówka.

[14] Nieścisłość: do 29 VIII 1956.

Wspomnienia te – podobnie jak i wcześniejsza część tomu – z pozoru tylko posiadają formę bieżących zapisków dziennikowych, gdyż są one włączone w ramy większej całości (czyli *Oazy franciszkańskiej*), będącej typowym pamiętnikiem (a więc formą literacką operującą dystansem czasowym), zredagowanej w latach siedemdziesiątych. Por. OF, 172 [173], 174 [175]. „Dwupłaszczyznowość narracji" jest zatem cechą rozpoznawczą wymienionego wyżej tekstu pamiętnikarskiego. Por. M. Głowiński [i in.], *Słownik terminów literackich*, s. 369 (hasło: *Pamiętnik*).

[15] Od s. 149 [150] – błędna paginacja.

[16] Dalej: w formie skrótowej (KPD), z podaniem daty. To z kolei, jak się wydaje, typowy dziennik względnie diariusz. Por. M. Głowiński [i in.], *Słownik terminów literackich*, s. 100, 118 (hasła: *Diariusz*, *Dziennik*).

[17] W oryginale fragment bez nagłówka.

[18] Dalej: w formie skrótowej (KPD II), z podaniem daty.

[19] Pełny opis bibliograficzny: Ks. Stanisław Piątek, *Kęty. Miasto świętego Jana Kantego*, [red. Ł. Front], wyd. I scalone i poprawione, Wydawnictwo Marek Derewiecki, Kęty 2016, stron 272. Dalej: według tego wydania, w formie skrótowej (KMJ), z podaniem strony.

nictwo w Kętach], *Wspomnienia z czasów okupacji niemieckiej (1939–1945)*, *[Wspomnienia z życia kapłańskiego]*, *Wspomnienia młodości ze Sporysza*, *Z dziejów parafii Spytkowice, mojej placówki z czasów okupacji*, *Wrażenia z pielgrzymki na kanonizację św. Andrzeja Boboli TJ w roku 1938*; łącznie – kilkadziesiąt stron[20].

Pod względem formalnym są to oczywiście autobiografie – reprezentujące obydwa zasadnicze typy zapisów tego rodzaju: zarówno „odpowiadające postawie ekstrawertywnej", jak i charakterystyczne dla „postawy introwertywnej"[21]. W przypadku wymienionych wyżej tekstów mamy do czynienia przeważnie z pierwszą postawą, dzięki czemu są one nie tylko interesującym dokumentem osobistym, ale i cennym źródłem wiedzy historycznej[22].

Maszynopisy *Oazy franciszkańskiej* i *Kroniki pracy duszpasterskiej* (KPD i KPD II) znajdują się między innymi w zbiorach Klasztoru Sióstr Klarysek od Wieczystej Adoracji w Kętach[23]. Odnajdziemy tam również inne ciekawe materiały dotyczące ks. Piątka: skrypty, fotografie, książki z dedykacjami, nekrolog (sporządzony przez siostry zakonne po śmierci kapłana), rozmaite zapiski kronikarskie i wspomnieniowe.

Cenne dane współbieżne z przedmiotem naszych dociekań historyczno-biograficznych – dane umożliwiające sformułowanie szeregu istotnych rozpoznań – uzyskano podczas kwerendy w archiwum rodzinnym w Żywcu (nad którym pieczę sprawuje siostrzenica ks. Piątka – Barbara Kisza-Moszkowicz)[24]. Natrafiono tam bowiem na ważne dokumenty osobiste i urzędowe, fotografie, materiały rękopiśmienne (m.in. bruliony i listy), bogatą kolekcję skryptów, liczne materiały drukowane (książki,

[20] Wspomnienia zamieszczone w omówionej publikacji częściowo pokrywają się z tymi, które autor pomieścił w *Oazie franciszkańskiej*. Ponadto fragmenty dotyczące Spytkowic zostały wcześniej przedrukowane w książce pt. *800 lat Spytkowic. Księga jubileuszowa*, praca zbiorowa pod red. J. Warzechy, J. Fabin, P. Mostowika, Ząbki 2000, s. 405–411.

[21] M. Głowiński [i in.], *Słownik terminów literackich*, s. 50 (hasło: *Autobiografia*).

[22] Zapewne nie jest przypadkiem, że w autobiograficznym pisarstwie ks. Piątka daje się zauważyć następująca tendencja: autor raz wypowiada się w pierwszej osobie (lp.), innym razem – jakby dla podkreślenia obiektywności sądów – sięga po trzecią osobę (lp.), mimo że pisze tam o sobie samym.

[23] Powielone egzemplarze znajdują się także w Bibliotece i Archiwum Diecezji Bielsko-Żywieckiej w Bielsku-Białej (dalej: BADB).

[24] Dalej: AR.

broszury, czasopisma)[25]. Szczególną uwagę badacza zwrócił natomiast maszynopis (w postaci luźnych kartek w formacie A4, zapełnionych jednostronnie) będący zapisem kroniki pracy duszpasterskiej ks. Piątka z lat 1985–1988; tekst, z oczywistych względów, posiadający pierwszorzędne znaczenie źródłowe[26]. Nie mniej ciekawy okazał się skrypt pt. *Papież – słowiański. Jan Paweł II*, w którym autor pomieścił trzydziestostronicowy rozdział dotyczący dziejów Żywiecczyzny (z wieloma interesującymi wtrętami autobiograficznymi)[27].

Przy opracowywaniu niniejszej monografii skorzystano ponadto z dokumentacji, którą przechowują: Archiwum Generalne Sióstr Zmartwychwstanek w Kętach, Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej (oddziały w Katowicach, Krakowie i Warszawie), Archiwum Kurii Metropolitalnej w Krakowie, Archiwum Parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Spytkowicach koło Zatora, Archiwum Parafii pw. Chrystusa Króla w Żywcu-Sporyszu, Archiwum Parafii pw. Narodzenia NMP w Żywcu, Archiwum Parafii pw. św. Małgorzaty i św. Katarzyny w Kętach, Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów, Archiwum Uniwersytetu

---

[25] Wgląd do bogatego (choć niestety niekompletnego) prywatnego księgozbioru kapłana był z kolei możliwy dzięki uprzejmości ks. Alojzego Piątka z Gniezna (bratanka ks. Stanisława Piątka), który w czasie przygotowywania do druku niniejszej publikacji zdecydował się przekazać do Żywca (do archiwum rodzinnego), będące dotychczas w jego posiadaniu, książki śp. stryja. Następnie rodzina zdecydowała o przekazaniu dużej części księgozbioru m.in. do Biblioteki i Archiwum Diecezji Bielsko-Żywieckiej.

[26] Daty skrajne: 19 I 1985 – 21 IV 1988. Należy go zatem traktować jako cenne uzupełnienie zapisków kronikarskich ks. Piątka znajdujących się Archiwum Klasztoru Sióstr Klarysek w Kętach (dalej: AKK). Wspomniany fascykuł będzie zatem funkcjonował w niniejszej pracy pod następującym tytułem: [*Kronika pracy duszpasterskiej 1985–1988*]; dalej w cytowaniu – z podaniem daty – w formie skrótowej (KPD III).

[27] Zob. AR: [S. Piątek], *Papież – słowiański. Jan Paweł II*, [b.m.d.], mps powielony. Dalej: PS, z podaniem numeru strony.

Rozdział poświęcony Żywiecczyźnie nie został wszakże opatrzony tytułem, podobnie jak niektóre fragmenty wchodzące w jego skład. Kilka sekcji otrzymało jednak nagłówki. Są to (po kolei): *Położenie miasta Żywca*, *Żywiecczyzna w latach 1918 do 1939*, *Szkoła żywiecka*, *Studenci żywczaki na Uniwersytecie Jagiellońskim od XV do XX w.*, *Utwory literackie ks. dr. Stanisława Sapińskiego ze Sporysza*, *Artysta ludowy ze Sporysza Franciszek Janeczko*, *Studenci żywczaki na Uniwersytecie Jagiellońskim od XV do XVIII w.* (zob. PS, 154–184).

Jagiellońskiego, Biblioteka i Archiwum Diecezji Bielsko-Żywieckiej, Muzeum im. Aleksandra Kłosińskiego w Kętach. Uzyskany tam materiał źródłowy uznać należy za niezwykle wartościowy, zawierający wiele przydatnych informacji.

Z całą pewnością owe inne źródła historyczne – zarówno rękopiśmienne, jak i drukowane, narracyjne i dokumentowe – wychodzą naprzeciw potrzebie weryfikacji pamiętników ks. Piątka. W tym miejscu warto wspomnieć chociażby katalogi duchowieństwa, sprawozdania szkolne tudzież wybrane czasopisma katolickie.

W kontekście rzeczonej weryfikacji nader istotną rolę odgrywają relacje i wspomnienia innych osób – świadków historii pamiętających czasy, w których żył i działał ks. Piątek, jak również jego samego. Ich opinie – bądź to pisemne (niektóre przywołane już wcześniej), bądź też ustne (zebrane przez autora książki) – na pewno dopomogą lepiej zarysować sylwetkę kapłana.

Prezentowana publikacja – będąca jedynie ogólnym zarysem biograficznym (mającym wszakże charakter źródłowy) – składa się z pięciu rozdziałów, uporządkowanych zgodnie z układem chronologiczno-problemowym.

W pierwszym z nich przedstawiono wczesne lata życia naszego bohatera, jego dzieciństwo i młodość spędzone w rodzinnej ziemi żywieckiej w latach 1906–1926.

Rozdział drugi poświęcony został formacji seminaryjnej Stanisława Piątka w Krakowie, obejmującej lata 1926–1931. W tym okresie przyszły duchowny nadal jednak utrzymywał bliskie kontakty z rodzinnym Żywcem.

Rozdział trzeci – opisujący lata 1931–1942 – odnosi się do pierwszego pobytu w Kętach (w mieście, którego *genius loci* – jeśli można tak powiedzieć – zawładnie duszą i umysłem ks. Piątka). Wewnętrzną cezurą tego okresu pozostaje data 1 IX 1939.

Z kolei rozdział czwarty podejmuje temat pobytu naszego kapłana – w charakterze administratora parafii – w Spytkowicach koło Zatora, w latach 1942–1945. Na pewno był to jeden z najtrudniejszych epizodów w życiu ks. Piątka.

Wreszcie rozdział piąty – najobszerniejszy – zwróci naszą uwagę na najważniejsze elementy i aspekty jego posługi duszpasterskiej – znów

w Kętach! – w latach 1945–1988. Ze względu na rozmiar i tematyczne zróżnicowanie podzielony został na kilka mniejszych jednostek kompozycyjnych.

Taki podział wydaje się zgoła naturalny i w pełni zrozumiały w kontekście biografii, która nas interesuje. Zaproponowana periodyzacja znajdzie więc mocne uzasadnienie merytoryczne w toku dalszych wywodów.

Elementem dopełniającym tekst są fotografie, również obrazujące życie i działalność duszpasterską ks. Stanisława Piątka.

* * *

Autor składa serdeczne podziękowanie wszystkim osobom, które okazały mu pomoc i życzliwość w trakcie przygotowywania prezentowanej publikacji.

Za udostępnienie cennych materiałów źródłowych i pamiątek rodzinnych piszący te słowa dziękuje p. Barbarze Kiszy-Moszkowicz i ks. Alojzemu Piątkowi.

Szczególne podziękowania należą się Siostrom Klaryskom od Wieczystej Adoracji z Kęt – między innymi s. M. Maksymilianie Stachurze OCPA – które pozwoliły na skorzystanie z ich zasobu archiwalnego, a tym samym umożliwiły dotarcie do wielu cennych informacji historyczno-biograficznych.

Słowa wdzięczności kieruje autor pod adresem recenzentów – dr. hab. Grzegorza Chajki i dr. Andrzeja Małysy – których cenne uwagi i wskazówki przyczyniły się do poprawy kształtu merytorycznego i formalnego prezentowanej książki. Obydwaj historycy służyli także pomocą w uzyskaniu dostępu do ważnych materiałów archiwalnych.

Piszący prosi uprzejmie, aby niniejsze podziękowanie zechcieli przyjąć wszyscy Czcigodni i Szanowni Rozmówcy, którzy znali ks. Stanisława Piątka i którzy podzielili się swoimi relacjami i wspomnieniami. Są to: ks. bp Adam Dyczkowski, Edward Giżycki, Barbara Kisza-Moszkowicz, Jadwiga Łukaszek, ks. Eugeniusz Nycz, dr Jolanta Okrzesik, Franciszek Piecha, Magdalena Strachocka-Urbanik, Ewa Zielińska. Osobne podziękowanie – za piękny tekst wspomnieniowy – zechce przyjąć ks. Jacek Waligórski SAC.

Ponadto autor wyraża swoją wdzięczność dla całkiem sporego grona archiwistów, bibliotekarzy i muzealników, pracowników instytucji

(kościelnych i świeckich), przez które wiodła droga jego poszukiwań naukowo-badawczych. W tym zacnym gronie znajdują się: s. Terezja Bałdyga CR, s. Sylwia Bekus CR, Stanisław Chrapek, ks. dr Czesław Chrząszcz, Rafał Dudek, Beata Górska, Alicja Kolasa, Lidia Lis, Marcin Sanak, s. M. Teresa Sawicka SłNSJ, Alicja Skrudlik-Pilch; jak również księża proboszczowie, którzy zechcieli udostępnić archiwa parafialne: ks. Adam Hopciaś, ks. Franciszek Knapik, ks. Józef Piwowarski.

Autor we wdzięcznej pamięci zachowuje życzliwość i otwartość okazane mu swego czasu przez śp. s. Tarsyllę Krymowską CR, śp. ks. prałata Józefa Strączka i śp. ks. Bogusława Szewczyka.

Poczuwając się do miłego obowiązku, piszący pragnie też podziękować kilku osobom, których pomoc okazała się nieodzowna w trakcie drobiazgowej weryfikacji lub identyfikacji niektórych istotnych faktów z przeszłości. Są to: Antoni Linert, ks. Stanisław Morawa, ks. Alojzy Piątek, dr Jerzy Polak, ks. prof. Marian Radwan, ks. Jerzy Skórkiewicz, Jan Stasica, Józef Wodecki.

Autor dziękuje p. Markowi Derewieckiemu za publikację niniejszej książki w znanym i cenionym wydawnictwie, w prestiżowej serii „Biblioteka Historyczna".

Spis treści

Wstęp 3

Rozdział I. Dzieciństwo i lata młodzieńcze (1906–1926) 13

Rozdział II. Między Krakowem a Żywcem (1926–1931) 32

Rozdział III. Praca duszpasterska w Kętach (1931–1942) 47

Rozdział IV. Administratura w Spytkowicach (1942–1945) 100

Rozdział V. Długie lata w Kętach (1945–1988) 115

- Kapelan sióstr franciszkanek 118
- Szafarz sakramentów 122
- Nauczyciel i wychowawca 128
- Autor szkiców i skryptów 159
- Kronikarz parafii czanieckiej 172
- Biograf św. Jana Kantego 201
- Autor dysertacji doktorskiej 213
- Ksiądz emeryt 221

Zakończenie 232

Ilustracje 239

Wykaz najważniejszych skrótów 289

Bibliografia 291

Indeks osób 316